

Aanvullende uitspraak klachtencommissie Wvvgz

Aanvullende uitspraak van de Klachtencommissie van het Vincent van Gogh te Venray zoals bedoeld in hoofdstuk 10.6, in verbinding met art.10.11 lid 1 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (verder te noemen Wvvgz).

Betreft de klachten van de heer XXXXXXXX, klachtnummers 2020/093, 2020/094, 2020/095, 2020/097 en 2021/001.

De klachtencommissie van het Vincent van Gogh te Venray, heeft zich beraden over het verzoek om schadevergoeding van de heer XXXXXXXX, geboren op XXXXXXXXXX, aan wie ten tijde van het indienen van de klachten en het verzoek om een schadevergoeding op grond van een zorgmachtiging verplichte zorg werd verleend door het Vincent van Gogh. De heer XXXXXXXX zal verder worden aangeduid als klager. Klager verblijft binnen het Vincent van Gogh, locatie XXXXX, afdeling XXXXXXXXXX.

1. Verloop van de (verdere) procedure.

Op 24 december 2020 ontving de klachtencommissie van klager een aantal op 23 december 2020 gedateerde klachtformulieren, die door de klachtencommissie werden geregistreerd onder de klachtnummers 2020/093, 2020/094, 2020/095 en 2020/097.

De klachten zagen op een separatie (verder in deze aanvullende uitspraak insluiting dan wel separatie genoemd) met ingang van 20 december 2020 en op een dwangbehandeling met medicijnen met ingang van 11 november 2020.

Op 4 januari 2021 ontving de klachtencommissie een nieuwe klacht van klager, die zag op de wilsonbekwaamheidsverklaring van 22 december 2020. Deze klacht werd door de klachtencommissie geregistreerd onder klachtnummer 2021/001.

De klachten betroffen allen een klachtmogelijkheid zoals opgenomen in artikel 10.3 Wvvgz. De door klager bestreden beslissingen werden genomen door de heer XXXXXXXXXX (waarnemend zorgverantwoordelijke psychiater) en mevrouw XXXXXXXXXX, zorgverantwoordelijke psychiater. Klager heeft tevens verzocht om een schadevergoeding ten aanzien van de klachten die betrekking hebben op de dwangbehandeling met medicijnen en de separatie.

Klager heeft de klachtencommissie toestemming verleend om, indien nodig, zijn (medisch en verpleegkundig) dossier in te zien.

Klager werd in de onderhavige klachtenprocedure bijgestaan door mevrouw XXXXXXXXXX, patiënten-vertrouwenspersoon, en verder te noemen PVP.

Vanwege Covid 19 heeft de klachtencommissie met instemming van alle betrokkenen op 5 januari 2021 een digitale hoorzitting gehouden via MS Teams.

Klager, bijgestaan door de PVP, en verweerders zijn toen in persoon verschenen. Tevens was als toehoorder aanwezig mevrouw XXXXXXXXXX, de vriendin van klager.

Ingevolge artikel 10:11 lid 1 Wvvgz kan een klager bij de klacht die hij indient bij de klachtencommissie tevens om een schadevergoeding, te betalen door de zorgaanbieder, verzoeken. Klager heeft dat ten aanzien van de dwangbehandeling en de separatie gedaan.

Het definitieve en schriftelijke oordeel van de klachtencommissie ten aanzien van de klachten werd door de klachtencommissie vastgesteld op 12 januari 2021.

Dat oordeel luidde:

-de klachtencommissie verklaart de klachten van klager:

Aanvullende uitspraak klachtencommissie Wvggz

*klachtnummer 2020/093: op formele gronden gegrond;

*klachtnummer 2020/094: op formele gronden gegrond voor wat betreft de periode 20 tot en met 22 december 2020;

*klachtnummer 2020/095: op formele gronden gegrond voor wat betreft de periode 20 tot en met 22 december 2020;

*klachtnummer 2020/097: op formele gronden gegrond voor wat betreft de periode 20 tot en met 22 december 2020;

*klachtnummer 2021/001: op formele gronden gegrond.

*de klachtencommissie houdt de beslissing ten aanzien van de schadevergoeding ten aanzien van de (deels) gegrand (e) verklaarde klachten aan, bepaalt dat klager binnen een week na ontvangst van deze uitspraak de hoogte van die vergoeding begroot en via een email aan het secretariaat van de klachtencommissie dat verzoek indient, dat vervolgens het Vincent van Gogh daar binnen een week na ontvangst van die email door tussenkomst van het secretariaat van de klachtencommissie, op reageert, waarna de klachtencommissie binnen een week een oordeel zal vellen over de gevorderde schadevergoeding.

De PVP heeft vervolgens op 18 januari 2021 per email een onderbouwing van het verzoek om schadevergoeding aan de klachtencommissie doen toekomen.

De zorgaanbieder, Stichting Vincent van Gogh, heeft daarop per email gereageerd op 25 januari 2021. Zowel de onderbouwing door de PVP en de reactie van de zorgaanbieder bevatten bijlagen.

Voor genoemde onderbouwing met bijlagen alsmede de reactie van de zorgaanbieder met bijlagen zullen aan deze aanvullende uitspraak worden gehecht.

Het oordeel van de klachtencommissie ten aanzien van de gevorderde schadevergoeding is door de voorzitter van de klachtencommissie vastgesteld op 28 januari 2021 en die dag is een afschrift van dat oordeel aan klager, de PVP, verweerders in de klachtenprocedure, de zorgaanbieder en aan de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd toegezonden.

2. Standpunten klager en zorgaanbieder.

Voor wat betreft de standpunten ten aanzien van de schadevergoeding verwijst de klachtencommissie naar de aan deze aanvullende uitspraak gehechte schriftelijke onderbouwing door de PVP (namens klager) en de schriftelijke reactie namens de zorgaanbieder met de daaraan aan de klachtencommissie toegezonden bijlagen.

Kort samengevat vordert klager een vergoeding van € 650,- aan immateriële schadevergoeding wegens gevoelens van onrecht, onduidelijkheid, boosheid, eenzaamheid en angst.

Kort samengevat is de zorgaanbieder van oordeel dat het verzoek om een schadevergoeding toe te kennen moet worden afgewezen omdat de door de klachtencommissie vastgestelde normschendingen op zich onvoldoende grond opleveren om een vergoeding toe te kennen en een concrete onderbouwing van de gestelde schade in de schriftelijke toelichting van de PVP ontbreekt

3. Oordeel van de klachtencommissie over het verzoek om schadevergoeding.

3.1. Algemene overwegingen van de klachtencommissie.

Op 12 januari 2021 heeft de klachtencommissie een schriftelijk oordeel gegeven over de door klager ingediende klachten. Een deel van de klachten is door de klachtencommissie om formele redenen gegrond verklaard. Het verzoek om schadevergoeding is bij dat oordeel aangehouden in afwachting van de schriftelijke onderbouwing van dat verzoek door klager (en namens de klager, de PVP) en het schriftelijke standpunt van de zorgaanbieder. Die werden door de klachtencommissie ontvangen op respectievelijk 18 en 25 januari 2021. Deze aanvullende uitspraak ziet derhalve enkel nog op de door klager gevraagde schadevergoeding.

3.1.1. Werkwijze.

Uitgangspunt voor de klachtencommissie is, dat bij om inhoudelijk en/of om formele redenen gegrond verklaarde klachten of klachtonderdelen, door de klager of diens vertegenwoordiger, binnen een week na de verzending van de uitspraak van de klachtencommissie, mits om een schadevergoeding is verzocht, een schriftelijke onderbouwing aan de klachtencommissie wordt gestuurd (via de email), gerekend vanaf de dag van de verzending van de uitspraak. De zorgaanbieder reageert daar binnen een week na ontvangst op. De klachtencommissie zal dan binnen een week na ontvangst van die reactie een beslissing nemen. Dat verzoek wordt dan door de voorzitter van de klachtencommissie

Aanvullende uitspraak klachtencommissie Wvvgz

enkelvoudig en schriftelijk beoordeeld, tenzij er redenen zijn om dat schriftelijk en met de voltallige commissie te beoordelen, of er redenen zijn om in dat verband een nadere mondelinge hoorzitting te bepalen en vervolgens een schriftelijke uitspraak over te doen.

3.1.2. Uitgangspunten beoordeling.

Het ligt meer voor de hand dat de klachtencommissie bij uitspraken die om inhoudelijke redenen gegrond worden verklaard een schadevergoeding toekent, in plaats van de toekenning van een schadevergoeding bij enkel en alleen om formele redenen gegrond verklaarde klachten (of klachtonderdelen). In het eerste geval zal er namelijk eerder sprake zijn van een niet meer terug te draaien aantasting van de lichamelijke en/of geestelijke integriteit van de klager. Maar ook bij om formele redenen gegrond verklaarde klachten kan er soms reden zijn om aan de klager een schadevergoeding toe te kennen. Dat is afhankelijk van de omstandigheden van het geval. Wanneer bijvoorbeeld bij een klacht over een separatie, die de klachtencommissie om formele redenen gegrond verklaard, kleding van de klager beschadigd raakt, kan dat aanleiding zijn om materiële schade te vergoeden. Het is ook niet uitgesloten dat er in het geval dat de klachtencommissie om formele redenen een klacht gegrond verklaard, er in dat geval immateriële schade wordt toegekend. Dat is mede afhankelijk van de aard van de normschending. Wordt door de zorgaanbieder bijvoorbeeld gehandeld in strijd met de voor de zorgaanbieder zelf geldende administratieve voorschriften die geen betrekking hebben op de bescherming van de rechtspositie van de klager dan is er meestal geen ruimte om een schadevergoeding toe te kennen. Gaat het om normschendingen die nu juist wel beogen de rechtspositie van klager te beschermen, dan kan dat anders liggen. Maar alleen de enkele constatering dat de klachtencommissie de klacht om formele redenen gegrond heeft verklaard, is onvoldoende grond voor het toekennen van een schadevergoeding. Klager zal moeten aantonen en aannemelijk moeten maken dat hij lichamelijke of geestelijke schade heeft geleden als gevolg van die formele normschendingen.

3.1.3. Hoogte van de vergoeding.

De klachtencommissie stelt de hoogte van de schadevergoeding naar billijkheid vast. Dat is eveneens afhankelijk van de omstandigheden van het geval en vergt een individuele toetsing. De klachtencommissie is niet gebonden aan enig forfaitair stelsel in dat verband, ook niet het door mr. dr. R.P. Wijne ontwikkelde stelsel van 1 oktober 2019: dat past niet bij de door de wetgever beoogde individuele toetsing (Wvvgz) en de gangbare toetsing bij de toepassing van art. 6:106 van het Burgerlijk Wetboek. Voor de bepaling van de hoogte van een vergoeding kan de klachtencommissie wel kijken naar die forfaitaire stelsels, maar is er dus niet door gebonden. Eerder zal aansluiting worden gezocht bij in de jurisprudentie gepubliceerde vergoedingen in vergelijkbare gevallen.

3.2. Specifieke overwegingen van de klachtencommissie.

Klager geeft aan dat er sprake is geweest van gevoelens van onrecht, onduidelijkheid, boosheid, angst en eenzaamheid en vordert op die gronden een immateriële schadevergoeding van € 650. Van materiële schade is geen sprake.

De klachtencommissie oordeelt dat de gestelde normschendingen in ieder geval geen lichamenlijk of geestelijk letsel bij klager hebben veroorzaakt. Daar is in het geheel niet van gebleken en dat wordt door klager ook niet gesteld.

De vragen die de klachtencommissie vervolgens dient te beantwoorden is of de door de klachtencommissie vastgestelde normschendingen zodanig ernstig zijn dat er een causaal verband kan worden aangenomen met de door klager omschreven gevoelens, en dat daarmee een schadevergoeding is gerechtvaardigd en of dat door klager in voldoende mate is onderbouwd of volgt uit de stukken zoals de decursus en klachtformulieren. Zoals onder 3.1.2. immers al is overwogen, kan het enkele feit dat de klachten om formele redenen gegrond zijn verklaard alleen een schadevergoeding niet rechtvaardigen.

De klachtencommissie stelt in dat verband vast dat klager dat niet met concrete gegevens onderbouwd en moet dus beoordelen of de respectievelijke normschendingen zodanig ernstig zijn dat er een causaal verband met de klager omschreven gevoelens kan worden aangenomen.

De klachtencommissie ziet geen causaal verband tussen het ontbreken van een schriftelijke beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van medicatie en het niet verzenden van de afschriften van de beslissingen aan de advocaat van klager. Naar het oordeel van de klachtencommissie kunnen

Aanvullende uitspraak klachtencommissie Wvggz

deze normschendingen de door klager aangevoerde gevoelens niet oproepen. Dat geldt naar het oordeel van de klachtencommissie wel voor de behandeling met medicatie en de insluiting. Uit de decursus, de klachtformulieren en hetgeen is besproken tijdens de hoorzitting, volgt ook wel dat klager het niet eens was met de medicatieverstrekking en separatie en dat als onnodig en onterecht heeft ervaren. Dat dit gevoelens van onrecht, boosheid en eenzaamheid oproept neemt de klachtencommissie wel aan. De schadevergoeding stelt de klachtencommissie in billijkheid vast op € 100 ten aanzien van de medicatieverstrekking en € 50 ten aanzien van de insluiting.

4. De beslissing.

De klachtencommissie:

- kent aan klager ten laste van de zorgaanbieder een schadevergoeding toe van € 150;
- wijst af het meer of anders verzochte.

Venray,

28 januari 2021,

Mr. XXXXXXXXXXXX,
voorzitter klachtencommissie Wvggz.

De Klachtencommissie bestond uit:

*Dhr. mr. XXXXXXXXXXXX, jurist en voorzitter van de klachtencommissie;

Eventuele gegrondverklaring van een klacht of een klachtonderdeel en een gehele of gedeeltelijke toekenning van een schadevergoeding houdt niet automatisch in dat deze klacht ook op grond van het civiel-, straf- of tuchtrecht gegrond wordt verklaard. Een eventuele ongegrondverklaring van een klacht of een klachtonderdeel eveneens niet. Mocht u naar aanleiding van deze beslissing nog vragen en/of opmerkingen hebben, dan kunt u contact opnemen met het secretariaat van de Klachtencommissie, 7597/STW 46.

Op grond van art. 10:7 Wvggz kan betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene onder de in art. 10:7 Wvggz genoemde voorwaarden en binnen de daarin genoemde termijn, tegen de uitspraak van de klachtencommissie in beroep bij de rechter. Op grond van art. 10:9 Wvggz kan de rechter de beslissing waartegen de klacht is gericht, schorsen.

De rechter kan bij een ander oordeel over de klachten tevens een zelfstandig oordeel vellen over een verzochte schadevergoeding.

Betreft de uitspraak een oordeel over de gevorderde schadevergoeding dan is voor klager en de zorgaanbieder eveneens hoger beroep mogelijk bij de rechter binnen de door de Wvggz in art. 10:7 genoemde termijn.

Een kopie van de beslissing wordt gestuurd aan klager, de patiëntenvertrouwenspersoon, verweerders, de Directie, de advocaat van klager en aan de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd.

Van deze beslissing wordt een geanonimiseerde versie gepubliceerd op de website van de zorgaanbieder.